

Ejendomsskatter, der hviler baade paa Ejendom og Jord i Fællesskab, til at blive rene Grundskatter, vil den sociale Virkning være mærkbar med det samme." Jeg tror, det er en stor Fejltagelse.

Der er i Landets forskellige Egne megen Forskel paa Grundskatterne, paa deres Højde, vi har dem fra helt op til 3 pCt. og helt ned til under 2 pCt., og jeg har ikke mærket nogen Forskel paa den folkelige Tilstand i de forskellige Egne af Landet, foranlediget ved Grundskatter. Derfor vil jeg gerne have, at vi ved Behandlingen af dette Lovforslag i væsentlig Grad skulde udelade disse Betragtninger og mere fæste Opmærksomheden ved det, der skal blive Virkningen af denne Lovgivning, det ligelige, det retfærdige, saaledes at alle, der bliver beskattet efter denne Lov, kan vente at komme under ens Behandling, og saaledes at der virkelig bliver lige Skat paa lige Jord. Ved Loven af 7. August 1922 indførtes den Bestemmelse, at en Tønde Land af samme Godhed og tilsvarende Beliggenhed skulde vurderes efter den Pris, den vilde koste i Handel i ubebygget Stand, naar Jorden tænkte at høre til en middelstor Bønde-gaard i middelgod Kultur. Derved søgte man at finde et Middemaal for al Jord, saaledes at de, der stod paa et højt Trin og havde deres Jord i god Kultur, ikke blev straffet af den Grund, og saaledes at de, der var efterladende og udygtige, maatte finde sig i at faa deres Jord vurderet til den højere Pris, som man maatte sige, at Jorden burde staa i. Dette regner jeg for et Gode, og jeg er overbevist om, at man vil naa stedse bedre og bedre Resultater, efterhaanden som man naar frem med Vurderinger paa dette Grundlag. Jeg tror ogsaa, det er udmærket, fordi de mindre Ejendomme uvægerlig vil komme til at betale for høje Skatter, hvis man beskatter dem paa Grundlag af Handelsværdien. Det vil ikke være vanskeligt i en Kommune, ja, maaske i flere, at finde Eksempler paa det modsatte, men Hovedlinjerne peger absolut i den Retning, som jeg har antydnet.

Inden jeg gaar over til Enkeltheder i selve Lovforslaget, vil jeg sige, at det, der for Venstre er Hovedsagen ved Beskatning af de faste Ejendomme, er, at man ikke giver Stat eller Kommune Ret til gennem Paaligning af Grundskatter efterhaanden at ind-

drage Jordejendommenes Værdi uden Erstatning — Venstre vil paa ethvert Trin modsætte sig en saadan Fremgangsmaade, thi Venstre betragter ikke Grundskylden som Samfundets eneste Skattekilde, men som en af dets Skatteklender, der maa ses i Forhold til de andre og som hidtil udnyttedes i Forhold til dem. Det er den Hovedbetragtning, ud fra hvilken vi gaar ind i Forhandling om dette Lovforslag.

Selve Lovforslaget bygger, som det ærede Medlem Hr. Wilmann meget rigtigt gjorde opmærksom paa, paa de Vurderingsbestemmelser, som findes i Loven af 7. August 1922, men det bygger ikke i samme Grad paa de Paaligningsregler, paa de Skatteregler, som findes i Loven af 7. August 1922. Ved Paaligningen af Skat kan der i Købstadkommunerne, København — Frederiksberg og Amtskommunerne kun paalignes Grundskyld, men i Sognekommunerne vil man være stillet frit med Hensyn til, om man ogsaa vil paaligne Bygningsskyld eller Ejendomsskyld, hvad man skal kalde det, det er jo en Slags Bygningsskyld. Det er dog blevet noget problematisk, om man overhovedet kan komme til at paaligne Ejendomsskyld i Sognekommunerne, idet der i § 33 er taget et vist Forbehold, nemlig at det Beløb, hvormed den Gammelskat, der efter Forslaget her — det kommer jeg til senere — er nedfældet paa de bymæssigt bebyggede Ejendomme i Landkommuner, overstiger Hartkornsskatten, skal trækkes fra, naar man paaligner Ejendomsskyld; derved gøres det forholdsvis illusorisk at paaligne Ejendomsskyld i Landkommunerne. Men hertil kan jeg sige, at vi fra Venstres Side altid har ønsket baade Grundskyld og Ejendomsskyld.

Jeg tør maaske ogsaa sige, og det tror jeg heller ikke, den højtærede Indenrigsminister vil modsige mig i, at Lovforslagets skattetekniske Regler er ikke saa lidt udviklede, men jeg forstaar meget godt, hvorfor de er blevet det, og det gives der i Virkeligheden ogsaa Forklaring paa i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det er, fordi den højtærede Indenrigsminister har ønsket at undgaa Forskydninger fra de bymæssigt bebyggede Dele af Landkommunerne over paa den rene Bøndejord; det vedkender han sig rent ud i Bemærkningerne til Lovforslaget (Tillæg A. Sp.